

Beide zijden

Blijspel in drie bedrijven

door

SASKIA VAN KUIK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BEIDE ZIJDEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **SASKIA VAN KUIK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

Inge

Geweten Inge (platte amsterdamse)

Suus

Geweten Suus (Hagenees)

Carmen

Geweten Carmen (Dame van vroegere adel)

DECOR BESCHRIJVING:

Eerste bedrijf: Tafel met vier stoelen. (links van het midden)

Tweede bedrijf: bankje. (rechts voor)

EERSTE BEDRIJF

Twee dames zitten aan tafel, ongeduldig wachtend op Carmen. De kaarten liggen al klaar, de thee staat koud te worden.

INGE: Ze zal eens niet te laat wezen. Het mens heb altijd wat. Dat heb je met die vergane glorie, hoop kouwe kak en zo'n aardappel in d'r keel en verder stelt het helegaar niks voor.

SUUS: Geef toch niet altijd zo op d'r af. Het is een best mens. Ze kan er niks aan doen dat ze van adel is. Zo is ze maar geboren, niet dan?

INGE: Ja, ja, van edele komaf, het zal wat! Geen cent te makken maar oh, oh, oh, wat benne me van adel zeg. Zet geen zoden aan de dijk, Suus. Wat heb ze d'r nou an?

SUUS: Het geeft haar status, daardoor voelt ze zich belangrijk.

INGE: Tuurlijk, heb een mens nodig. Vooral als ze d'r leven lang geen poot hoeft uit te steken om aan een boterham te komme. Hele dagen belangrijk wezen, koppies thee leuteren en opzitte en pootjes geven, dat schiet op zeg. En dan tegen de rest van de goegemeente zo'n houding aan nemen alsof ze meer benne dan de rest. Dan ken je het je permitteren om alle dagen een uur te laat te komme, want die edelen benne belangrijk, toch?

SUUS: Houd toch eens je waffel, jôh. Twee keer per week kaarten we en iedere keer opnieuw is Carmen te laat en zet jij een grote mond op. Wanneer ze binnen komt, bek je rustig verder. Zeg af en toe ook eens wat aardigs, zou kunnen helpen, niet dan.

INGE: Oh, ik hoor de deur, zal je d'r hebben. Zeg nu maar niks, mot gewoon af en toe stoom afblazen en zij leent zich daar zo makkelijk voor, begrijp je? Hè Carmen, meid, hoe gaat ie, alles kits?

CARMEN: Het spijt me dat ik zo laat ben. De chauffeur moest eerst nog langs de garage. Dat personeel van tegenwoordig. Vroeger zou dit niet voorgekomen zijn. Dan regelde het personeel dit soort zaken in hun eigen tijd. Daar werd je als dame niet mee geconfronteerd.

SUUS: Nee hè, daar gaan we weer. Vroeger dit, vroeger dat en vandaag de dag deugd niks. Ga nu maar zitten, kunnen we eindelijk beginnen. Kopje thee?

CARMEN: Graag, oh, daar ben ik zo aan toe. Dank je wel. Zeg, zijn jullie wel eens in een garage geweest? Wat een ongelofelijke bende zeg, niet te filmen. En die kerels, ze zien eruit alsof de douche nog moet worden uitgevonden. Vreselijk!

INGE: Dat is juist goed, Carmen, dat ze vuil benne. Is een teken dat ze werken. Ken je dat... werken?

CARMEN: Wat???

INGE: W E R K E N! Iets doen met je handen en daar je geld mee verdienen, snappie? Kan niet moeilijk zijn, je mot er minstens eens over gehoord hebben.

SUUS: Houd op jullie, thee wordt koud zo, willen jullie er een koekje bij?

CARMEN: Dank je wel hoor Suus. Oh, meiske, wat zorg je toch altijd goed voor ons.

INGE: *(op een treiterige toon)* Oh ja Suus, moet toch enorm veel moeite hebben gekost, meiske. Een hele ketel water opzetten en dan al dat kokende water nog op de thee schenken. Dat je dat allemaal gered hebt zeg. En, oh... koekjes... wat een verwennerij. Het is teveel van het goede. Dank je wel, Suus, dank je wel.

SUUS: Inge, houd je klep dicht en als je echt iets te doen wilt hebben, deel dan de kaarten, we kunnen drinken en spelen tegelijk.

CARMEN: Oh, wat hebben we het toch gezellig zo saampjes. Ik kijk hier iedere dag zo naar uit. We boffen toch maar dat we zulke goede vriendinnen zijn, vinden jullie ook niet?

INGE: Ja nou... tjonge jonge, wat boffen wij. Alsof we elkaar uitgekozen hebben.

SUUS: Dat hebben toch we ook, niet dan?

INGE: Tuurlijk, zaten jaren op een klaverjasclub en die ging failliet. Er bleven er steeds meer weg, totdat we zo ongeveer met z'n drieën over waren. Bij gebrek aan een clubhuis dan maar omstebeurt bij elkaar thuis spelen. Dat noem ik nou niet echt diepgewortelde vriendschap... maar goed, smaken verschillen.

SUUS: Soms wordt dit gezever over en weer me teveel. Kunnen we nu niet één keertje kaarten zonder dat gekissebis. Het kan toch ook gewoon gezellig zijn, niet dan?

CARMEN: Oh, maar het is gezellig hoor. Dat zeg ik toch, ik kijk hier naar uit.

INGE: Nou, als je dan toch wil kijken, doe dat dan op je kaarten, jij moet bieden.

CARMEN: Oh... laat eens zien, harten, ja, ik maak harten troef.

INGE: Wat een verrassing, ze maakt harten troef.

CARMEN: Niet goed??

SUUS: Natuurlijk is dat goed, laat Inge maar kletsen.

INGE: Maar ze maakt altijd...!

SUUS: Gaan we het niet over hebben.

CARMEN: Heb ik jullie wel eens verteld dat wij vroeger thuis altijd

een kaartspelletje deden, op zondagmiddag, wanneer de hele familie aanwezig was op het landgoed?

INGE: Iedere dinsdag en iedere donderdag. Nu is ons geheugen niet meer wat het geweest is natuurlijk, we zijn de twintig al een poosje gepasseerd, maar helemaal dement benne we ook nog niet, hoor. Na zesduizend keer iets gehoord te hebben ken ik 't aardig onthouden.

CARMEN: Het was zo gezellig, alle ooms en tantes, neven en nichten, zittend aan de grote tafel en moeder die de thee serveerde en wij, mijn zusje en ik, ja, wij waren de jongste, zaten dan op onze krukjes bij de open haard.

INGE: Zomers ook?

SUUS: Pestkop, laat haar nou even vertellen, als ze daar lol in heeft, weet je zeker dat je 't nooit meer vergeet, niet dan.

CARMEN: Na de thee gingen de dames naar de serre en de heren naar de salon. Heerlijke tijden waren dat toch. De mannen rookten hun sigaar en dronken hun portje en de dames legde een kaartje onder het genot van een muskaatwijnje. Mijn zusje en ik keken dan toe en zo heb ik het geleerd, grappig nietwaar?

INGE: Om je dood te lachen, ik kom niet meer bij.

SUUS: Volgens mij bestond jouw hele jeugd uit die zondagmiddagen. Ik heb je nog nooit gehoord over iets doordeweeks. Eigenlijk raar, niet dan?

INGE: Voor de adel is het altijd zondag, snap dat dan Suus.

CARMEN: (*giechelend*) Nou... het was ook bij ons enkel zondag op zondag hoor. Doordeweeks ging ik naar school en later deed ik de dingen die dames doen, paardrijden was verreweg favoriet, maar ik schrok ook niet terug voor een fikse wandeling.

INGE: Dat je dat durft, zeg... lopen en nog wel op je eigen benen, heel dapper.

SUUS: Bij ons waren de zondagen ook gezellig, mijn vader las dan voor uit het grote voorleesboek en moeder maakte soep, gezond en lekker. Ja, dat was toch wel anders vroeger, toen wij kind waren.

INGE: Vroeger... vroeger... vroeger! Maken jullie nu wel eens iets mee. Gisteren bijvoorbeeld of misschien plannen voor morgen? Is dat niet veel interessanter dan vroeger?

SUUS: Natuurlijk doen we nu ook leuke dingen, niet dan? Wat dacht je hiervan, ik ga met mijn kinderen naar Spanje deze zomer en vorige week ben ik bij de jongste geweest om de nieuwe inrichting van de woonkamer te bewonderen. Ik kom tijd te kort, zoveel doe ik, maar dat is gewoon, niet dan?

CARMEN: Zo gewoon is dat anders niet. Ik doe overwegend niks,

zou niet weten wat te doen, dus doe ik niks.

INGE: Daar moet je ondertussen toch heel goed in zijn, want je doet je hele leven al niks, toch? Misschien hebben ze er wel een prijs voor, de beste nietsdoener, zal leuk zijn.

CARMEN: (grijpt naar haar borst) Oòhh, òh hemel, wat is dat?

SUUS: Wat scheelt eraan?

CARMEN: Het is alweer over, het stak.

SUUS: Kan me voorstellen, komt van al die stekelige opmerkingen van Inge.

CARMEN: Dat zijn we gewend, zo is ze nu eenmaal, nietwaar Inge?

INGE: Stekelig... ik??? Welnee, kritisch, beetje cynisch, maar dat houdt ons scherp. Blijven we lekker bij de tijd van.

CARMEN: (*kreunt een beetje*) is toch nog niet helemaal weg, zou het een koudtje zijn?

SUUS: Zal toch niet, het is pas september.

INGE: Nou... met zo'n teer gestel als dame zou het best al wel es kunnen hoor.

CARMEN: Misschien teveel van de koekjes gesnoept. Dat geeft obstipatie.

SUUS: Obsti – WAT...?

INGE: Laat maar Suus, zoeken we later nog wel eens op, kaarten nu. En geen geouweeneel meer over vroeger en ook niks over de kinderen en al helemaal niet over kwalen en ziektes en als je dan niks weet te zeggen, houd je je klep maar dicht, afgesproken?

CARMEN: Misschien dat we dan eindelijk eens iets van jou te horen krijgen, altijd commentaar op anderen, maar je vertelt zelf nooit wat.

SUUS: Nu je het zegt, dat is waar, we weten niet zoveel van jou.

INGE: Hoeft ook niet, jullie weten dat ik ken kaarten en dat is wat we hier zouden moeten doen, dus geven en opletten, en verder geen gezeur. Wordt het toch nog gezellig.

SUUS: Was het tot nu toe dan niet gezellig?

INGE: Jawel... natuurlijk wel, ben alleen al dat gezwam over vroeger een beetje zat. Vroeger was vroeger, voltooid verleden tijd en sommigen van ons zijn daar blij mee. (*er komt een vrouw de kamer in en gaat achter Inge staan = geweten Inge, ze maakt dezelfde gebaren, maar heeft een andere mening, Suus en Carmen zien haar niet*)

Geweten INGE: Zou je willen, hè, dat het voltooid verleden tijd was. Maar zo werkt het niet. Je kan snauwen wat je wilt en een grote bek hebben, maar je blijft van binnen eeuwig dat schuwe kind, dat niks durfde. Oooh, je hebt wel het nodige bijgeleerd, vooral hoe je

een grote mond op moet zetten, maar op de keper beschouwd, ken je niks, ben je niks en 't zal niks worden ook. En het enige dat je wel echt gedaan hebt, daar wil je niks over weten.

INGE: Houd je mond.

SUUS: Zei je iets?

INGE: Wie.... Ik??? Nee, dacht dat jullie wat zeiden.

SUUS: Wij waren zo stil als muisjes, niet dan?

CARMEN: Muisjes??? Waar?

SUUS: Nergens, laat maar.

CARMEN: Dat krijg je er nu van, als iedereen zijn mond houdt, dan krijg je gedachten.

INGE: Deed het pijn, gedachten hebben? Dat kan, dan krijg je opeens pijn in je hoofd. Heb je pijn in je hoofd?

CARMEN: Nee, maar de pijn op mijn borst heb ik nog wel.

Geweten INGE: Vind je eng, hè... zieke mensen, kletsende mensen, volgens mij vind je alles eng. Komt door vroeger. Vroeger thuis, weet je nog, met twaalf kinderen in een woning en een vader die het drinken niet kon laten... daar zou niemand het meer over willen hebben.

INGE: Het is wel erg stil nu, heeft niemand wat te vertellen?

SUUS: Mocht niet van jou.

INGE: Onzin, alsof jullie ooit naar mij luisteren. Klep nou maar gewoon door en als het echt niet anders kan, heb het dan maar weer over de kinderen en vroeger. Dat overleef ik wel, die stilte is helemaal niks, daar krijg ik niet alleen gedachten van, maar nog nachtmerries ook.

SUUS: Dagmerries bedoel je zeker, niet dan?

INGE: Heel gevat, Suus. Als je net zo slim was met kaarten, won je misschien nog eens. Zeg, Carmen, je ziet echt een beetje witjes, meid, gaat het wel?

CARMEN: Ja, ja, het gaat prima.

SUUS: Neem nog wat thee, dat helpt soms.

INGE: Waar tegen???

SUUS: Tegen alles, thee is heel gezond.

Geweten INGE: Héééél gezond, behalve als je er een flinke schep cyaankali in doet, zoals vroeger, toen je het huis uit wou, weet je het nog?

INGE: Ik word gek van dat vroeger!

CARMEN: Maar niemand heeft het over vroeger meer.

SUUS: Nee, we waren echt muisstil.

CARMEN: Dus toch muizen, oh nee, ik ben bang voor muizen.

INGE: Ik ben banger voor muizenissen.

SUUS: Genoeg genuizeld, ik wil niks meer horen over muizen.

INGE: En ik wil niks meer horen over vroeger.

Geweten INGE: En ik vertel rustig verder over vroeger en nu en later, lekker pûh!

CARMEN: Zolang je maar weet, dat ik opstap als ik een muis zie.

SUUS: Dat zal niet gebeuren en laten we het nu over wat gezelligs hebben. Wat vonden jullie van die uitzending op TV, dat interview met die dierenarts gisteren. Hebben jullie dat ook gezien? Was heel interessant, niet dan?

INGE: Ik heb niks gezien en ik hoor ook niks.

CARMEN: Ben je doof dan? Kan dat, zo plotseling?

Geweten INGE: Oost-Indisch doof, jazeker, dat komt en gaat en altijd plotseling.

INGE: Nee, ik ben niet doof. Laten we het effe over jou hebben, Carmen. Ik zie je de hele tijd naar je borst grijpen. Ik denk dat het verstandig is om van de week langs een dokter te gaan. Je weet het maar nooit. Het zal wel niks wezen, maar voor de zekerheid, ken geen kwaad, toch?

CARMEN: Ik voel me niet echt ziek hoor.

SUUS: Nee, Inge heeft gelijk. Je kunt niet voorzichtig genoeg zijn.

Geweten INGE: Oooh, wat zijn we zorgzaam opeens, last van je geweten?

INGE: Dacht dat jij mijn geweten was?

SUUS: Wie... IK???

INGE: Nee... ZIJ!

CARMEN: Zie niemand, waar heb je het over?

INGE: Over HAAR! Die achter me staat.

CARMEN: Volgens mij staat daar niemand. Denk dat jullie gelijk hebben, ga morgen naar de dokter, maar niet voor de pijn in mijn borst... voor mijn ogen! Zag de muizen van Suus al niet, oké, die zijn klein, dat kan nog, maar zie de vriendin van Inge ook niet... Oh hemel, ik ben blind! Laat ik de arts weldra consulteren.

SUUS: Niemand is blind, er staat gewoon helemaal niemand en wat is nu weer consulteren? Waar haal je die woorden toch vandaan?

INGE: Uit een woordenboek, Suus en dat doen wij later ook wel. En wat achter me staat, nou ja, ze staat er ook niet echt, dat is mijn geweten. Kijkt altijd mee over mijn schouder, maar ze kan me mijn rug op, ik luister niet meer naar haar.

CARMEN: Is dat dan niet zwaar zo'n geweten op je rug?

Geweten INGE: Nee hoor, niet zwaarder dan achter je stoel, of in je hoofd. Een geweten is zo zwaar als dat je het geladen hebt.

SUUS: Heb je een zwaar geweten, Inge?

INGE: Ik ben gewetenloos.

CARMEN: En je geweten zit op je rug, zeg je net.

SUUS: Nee, het staat achter haar stoel.

INGE: Hou erover op, meiden, dit slaat allemaal nergens op. Iedereen heeft een geweten en het ken me geen zier schelen waar die gewetens zitten of staan, zolang ze hun klep maar houden.

Geweten INGE: En dat is nou net het enige dat een geweten niet kan!
(de drie dames spelen zwijgend verder en op dat moment komt het geweten van Suus binnen)

Geweten INGE: Wie ben jij?

Geweten SUUS: Ik ben het geweten van Suus.

Geweten INGE: Nooit gedacht dat die ook een geweten had? Simpele Suus, die altijd zo aardig en voorkomend is, die doet toch niks verkeerd?

Geweten SUUS: Oordeel niet te snel naar de buitenkant. Het dametje heeft wel degelijk een dubbele bodem.

Geweten INGE: Goh, zo zie je maar weer hè. Stille wateren...!

Geweten SUUS: Vraag me trouwens wel af, waar het geweten van Carmen blijft.

Geweten INGE: Niet overdrijven ... Carmen is een hoop lucht. Volgens mij is ze niet eens echt, bestaat ze helemaal niet. Zou ze van vlees en bloed zijn?

Geweten SUUS: Jij deugd niet, weet je dat. Als geweten behoor je zo ongeveer het tegenovergestelde te zijn van het karakter. Jij bent net zo erg, dat klopt niet hoor.

Geweten INGE: Ik klop ook niet, zij klopt.

Geweten SUUS: Klopt het toch nog, niet dan?

Geweten CARMEN: Klopte daar iemand? *(komt op terwijl ze dit vraagt)*

Geweten INGE: Oh nee, net zo dom als haar karakter. Het zou toch niet hè?

CARMEN: Zei één van jullie iets?

INGE: Dat is je geweten, die knaagt aan je, omdat je ons altijd zo verveeld met die verhalen over vroeger. Je vriendinnen martelen, schaam je!

Geweten CARMEN: Begrijp niet waar ze het over heeft, ik knaag helemaal niet.

SUUS: Carmen heeft geen geweten, Carmen heeft nooit iets misdaan en als brave borst, blijf je dan gewetenloos, niet dan?

Geweten CARMEN: Hoe durft ze, ze weet het verschil niet tussen gewetenloos en een schoon geweten. Dat is heel wat anders. En als er één een schoon geweten heeft, is het mijn Carmen wel.

Geweten SUUS: Maak je niet druk, de enig die echt last van d'r geweten heeft, is Inge.

Geweten INGE: Ze heeft helemaal geen last van mij, hoe kom je daarbij. Ze heeft me juist nodig, maar als werkloze gewetens hebben jullie daar natuurlijk geen verstand van.

INGE: Ik ga nog terug verlangen naar die verhalen over vroeger en kindertjes. Gewetens, wat een onderwerp van gesprek zeg, hebben we nou echt niks anders in de aanbieding???

SUUS: Heb je soms toch last van je geweten?

CARMEN: Nee, ik heb pijn op mijn borst.

INGE: Ja, dat wisten we al.

SUUS: Ik denk, dat jij wel last van je geweten hebt. Het is helemaal niet gezond om zo weinig over jezelf te vertellen, dan jij doet.

Geweten INGE: Als ze meer van zichzelf zou vertellen, zouden ZIJ last krijgen met jullie. En dat zou geheel en al iets volkomen nieuws zijn, want tot nu toe hebben jullie het toch maar aardig rustig gehad.

Geweten SUUS: Wat niet wil zeggen, dat we niet continu aan het werk zijn. Wij 'knagen' van tevoren en dat is beter dan achteraf als zeurderig stemmetje in iemands achterhoofd te zitten, vind je ook niet?

Geweten CARMEN: Ik vind nooit zoveel. Ik heb wel gezocht hoor, in haar hoofd, in haar hart, maar er zijn nauwelijks gedachten die enige aandacht of correctie behoeven, dus tja, geen idee waar jullie het over hebben.

CARMEN: Oh ja, Inge, vertel jij eens wat. Ben altijd zo belangstellend voor mensen, weet je. Het is heel fijn om de mensen om je heen beter te leren kennen.

INGE: Zou je denken?

SUUS: Natuurlijk denkt ze dat en ik ook. We menen het goed met je, dat zou je toch moeten weten, niet dan?

Geweten INGE: Dat zou nog wel eens kunnen veranderen wanneer je echt alles verteld. Beter te zwijgen, dat heb je al die tijd al gedaan en dat lukt nu ook wel.

INGE: Zal op zich niet zo gek zijn, mijn geweten eens te ontlasten.

Geweten INGE: NEE, niet doen, het is geen last. In ieder geval niet zo erg dat ik het niet kan dragen. Mond dicht, kiezen op elkaar, spijker dat gat daar middenin je hoofd dicht, gebruik je verstand, dat zit toch ook ergens? Laat mij nu maar doen wat ik altijd heb gedaan. Houd je aandacht bij het kaarten, veel beter.

SUUS: Kom op, vertel.

Geweten SUUS: Houd liever je klep dicht, je bent er niet echt in geïnteresseerd.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto